

товки у вищих навчальних закладах вносить якісні зміни до всіх компонентів формування професійної компетентності майбутніх менеджерів організацій; забезпечує єдність загальних та конкретних предметних цілей навчання; інтерес до дисциплін, з якими встановлюється зв'язок; сприяє формуванню стійкої мотивації навчальної діяльності та усвідомленню обраної професії менеджера організацій.

Перспективними напрямками наших подальших досліджень є обґрунтування змісту та дослідження механізмів формування професійної компетентності майбутніх менеджерів організацій.

АФАНАСЬЕВА Л. В.

РОЛЬ И МЕСТО ПРОФЕССИОНАЛЬНО ОРИЕНТИРОВАННЫХ ДИСЦИПЛИН В ФОРМИРОВАНИИ ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ КОМПЕТЕНТНОСТИ БУДУЩИХ МЕНЕДЖЕРОВ

В статье на примере профессионально ориентированных дисциплин освещены особенности формирования профессиональной компетентности студентов в высших учебных заведениях Украины. Среди них автор выделяет рациональное, комплексное объединение межпредметных связей при изучении профессионально ориентированных дисциплин, фундаментализацию предметных знаний, умений и навыков, а также полноту раскрытия целей профессиональной подготовки будущих менеджеров организаций.

Ключевые слова: профессиональная компетентность; профессиональная подготовка; профессиональные знания, умения и навыки; профессиональное самоопределение.

AFANASYEVA L. V.

A ROLE AND PLACE OF THE PROFESSIONALLY ORIENTED DISCIPLINES IN FORMING OF PROFESSIONAL COMPETENCE OF FUTURE MANAGERS

Peculiarities of forming professional competence of students at a higher educational establishment of Ukraine on the basis of job-related subjects are depicted in the article. Among them the author selects the rational, complex connection of intersubject relations at the study of job-related disciplines, fundamentalization of subject knowledge, abilities and skills, and also entirety of aims of professional training of future manager's organizations.

Keywords: professional competence; professional training; professional knowledge, abilities and skills; professional self-determination.

УДК 378.14

НІКОЛАЄВ К. Г.

м. Миколаїв, Україна

ФОРМУВАННЯ ПОТРЕБИ У ФІЗИЧНОМУ САМОВДОСКОНАЛЕННІ СТУДЕНТІВ ВНЗ

У статті висвітлюється саме як повинен впливати викладач впродовж навчально-виховного процесу у вузі на формування стійкої потреби студентів у фізичному самовдосконаленні. І як наслідок необхідність усвідомлення студентами потреби систематичних занять фізкультурою та спортом в позааудиторний час.

Ключові слова: здоров'я, усвідомлення, самовдосконалення, фізична культура, методика, самоконтроль, мотивація, позааудиторний час, духовність, особистість.

Постановка проблеми, її зв'язок з важливими завданнями. Однією з першорядних проблем нашого буття є проблема здоров'я нації, особистості. Здоров'я як найважливіша властивість живого організму, стосовно людини є мірою духовної культури, показником якості життя і в той же час результатом етичних укладень

соціальної політики. Здоров'я як соціально-біологічна основа життя всієї нації є результат політики держави, що створює у своїх громадян духовну потребу відноситися до свого здоров'я і його збереження – як до необхідної основи реалізації свого призначення до продовження здорового роду, як до задачі енергетичного забез-

печення творчої праці, гарантії досконалого генетичного фонду, основи розвитку творчості і духовності. Виняткову роль у її розв'язанні відіграє фізичне виховання, яке водночас є важливим засобом формування особистості. Фізичне виховання студентів є невід'ємною частиною загальнопроцесу виховання і базується на пріоритеті оздоровчої спрямованості. Мета фізичного виховання студентів – вироблення усвідомленої потреби в фізичному вдосконаленні, розвитку інтересу і звички до самостійних занять фізичною культурою і спортом. Набуття знань, умінь і навичок здорового способу життя. Тобто привити у студентів усвідомлення потреби у фізичному самовдосконаленні не тільки під час навчання, але і в подальшому житті [2,5].

Саме тому першочерговим завданням діяльності педагогічних колективів навчальних закладів має стати орієнтація студентської молоді на усвідомлення цінності власної фізичної культури як якості особистості, розуміння потреби у здоровому способі життя. Гостро актуальною визначена потреба фізичного виховання.

Розвиток ринку праці в Україні також зумовлює підвищення вимог до особистісних якостей молодих фахівців. Сучасний роботодавець (державна або окрема особа – представник приватного підприємства) вимагає від майбутнього спеціаліста не тільки високої професійної кваліфікації, але й достатнього рівня здоров'я. Молодий фахівець має витримувати (згідно зі змістом певної професії) тривале фізичне та інтелектуальне навантаження.

Невирішені раніше частини загальної проблеми, котрим присвячується означена стаття обумовлені цілою сукупністю факторів: екологічним (наслідки чорнобильської катастрофи, масштабні техногенні впливи), економічним (зниження рівня життя громадян України внаслідок соціально-економічної кризи), соціальним (пооява у суспільстві нових соціальних еталонів, стандартів, потреб, пріоритетів і цінностей). Немаловажну роль відіграє і зниження можливостей держави в оздоровленні громадян: скорочення рекреаційних, культурних, медичних програм. За цих умов центр тяжіння державної політики зміщується на питання профілактики, самовдосконалення особистості, що викликає зміни у педагогічній системі вищої школи.

Аналіз досліджень і публікацій. У центрі уваги дослідників перебувають проблеми: удосконалення методики фізичного виховання (В.П. Бенедь, Г.Д. Галайтатий, В.І. Завадський, Н.М. Ковальчук, Г.Б. Сафрова, А.А. Магльованний та ін.); виявлення залежності розумової дія-

льності від рівня фізичної культури (С.А. Горбуньов, А.В.Дубровський та ін.); здоров'я як вищої цінності особистості (В.В. Кім, А.В. Ненашева, В.І.Харитонов та ін.).

У роботах Е.А. Зайцева, Ф.В. Маличкіна, С.Б. Нарзулаева, О.П. Оськіної, М.І. Петренка, Я.І. Савицького досліджуються проблеми формування стійкої звички до самостійних занять фізичними вправами. Особливо гостро стоять питання формування культури здоров'я, виховання потреби молоді у фізичному самовдосконаленні (Е.Л. Дісі, Г.Л. Кривошеєва, С.І. Логінов, А.В. Ненашева, Т.І.Прокопенко, Г.М. Соловійов, В.І. Харитонов, В.І. Чирков та ін.).

Аналіз досліджень і публікацій дав можливість констатувати, що проблема самовдосконалення особистості з фізичного виховання молоді привертала увагу багатьох науковців і практиків. До окремих аспектів її зверталися: М. Боршевський, Л. Волков (про значущість фізичної культури як складової загальної культури особистості), К. Абульханова-Славська, І. Бех, О. Дубогай, Б. Кобзар, В. Семиченко та ін. (про структуру та співвідношення об'єктивних і суб'єктивних чинників людської активності, мотиваційні основи самовдосконалення особистості в позанавчальній діяльності), В. Ареф'єв, М. Віленський, М. Зубалій, В. Сафін, Б. Шиян та ін. (про фізичне виховання молоді).

У сучасній науковій літературі з різних позицій розглядаються проблеми розвитку особистості, (В.Г.Кремень, О.Я.Савченко, О.В.Глузман, Т.І.Левченко та ін.), проблеми її індивідуалізації, особистісної та суб'єктної орієнтації (О.М.Пехота, А.М.Старева, Т.В.Тихонова та ін.), зміст особистісно орієнтованого виховання (І.Д.Бех, А.М.Бойко, О.В.Киричук, Г.П.Пустовіт, В.В.Рибалка, О.В.Сухомлинська та ін.).

Мета статті: дослідження шляхів формування у студентів усвідомлення потреби у фізичному самовдосконаленні в навчальному процесі та в поза аудиторний час.

Виклад основного матеріалу дослідження. Під фізичним самовдосконаленням розуміється сукупність прийомів і видів життєдіяльності, що визначають і регулюють позицію людини відносно свого фізичного розвитку, фізичної підготовленості і стану здоров'я. Для педагогічної практики важливо визначити шляхи підвищення активності студентів в заняттях фізичною культурою, встановити рівні потреби у фізичному самовдосконаленні, намітити шлях її подальшого формування. Прагнення до фізичного самовдосконалення може мати різний ступінь активності – від пасивної до розвиненої, а

спрямованість – від егоїстичної до соціально значущої.

Соціально-економічні перетворення, що здійснюються сьогодні в Україні, зумовили значні зміни в розвитку освіти. Аналіз діючих програм з фізичного виховання для вищої школи доводить, що основним їх завданням є орієнтація на фізичне удосконалення та здоровий спосіб життя, формування у майбутніх спеціалістів понять про здоров'я як особистісну і соціальну цінність. Проте відомо, що сформуванню фізичної культури майбутнього спеціаліста засобами лише аудиторної роботи важко, оскільки студенти обмежені в часі.

Незважаючи на те, що даній проблемі приділяється певна увага, реальний стан здоров'я молоді залишається на недостатньому рівні. У суспільстві, як свідчить сучасна педагогічна сучасність, накопичилась низка протиріч між:

- потребами у фізичній культурі майбутніх фахівців та реальним низьким рівнем її сформованості у них;
- наявністю потенціальних можливостей студентів до фізичних навантажень та відсутністю у них сформованої потреби в здоровому способі життя;
- необхідністю у сформованій фізичній культурі студентів та відсутністю системи поза аудиторних заходів, спрямованих на її успішне формування;
- потребою у формуванні фізичної культури студентів вищої школи як якості особистості та відсутністю наукового обґрунтованих методик успішного її формування;
- необхідністю створення організаційно-педагогічних умов успішного формування фізичної культури у студентської молоді в поза аудиторний час та недостатньою обґрунтованістю їх в реальній практиці вищої школи тощо.

Усунення названих протиріч, на наш погляд, потребує, насамперед, розробки та впровадження науково-обґрунтованої системи формування фізичної культури студентів у поза аудиторний час, розробки методики її здійснення, використання моделей управління системою тощо. Залишаються недостатньо розкритими питання: організації фізичної діяльності студентів вищих навчальних закладів у поза аудиторний час; використання нетрадиційних форм організації фізичного виховання; удосконалення програм поза аудиторного фізичного виховання студентів та ін.

Витоки актуальності проблеми формування вмінь самовдосконалення студентів університету в позааудиторній діяльності з фізичного виховання на основі загальнолюдських цінностей у педагогічному процесі полягають насамперед у поєднанні суто педагогічних поглядів і за-

вдань з психологічними (теорія особистісного розвитку) і філософськими (теорія цінностей) підходами. Ставлення студентів до фізичної культури є складним полімотивованим утворенням, що містить як загальне визнання цінності фізичної культури у життєдіяльності людини, так і ставлення до відповідного навчального предмету. Характер сформованості вмінь самовдосконалення студентів та ціннісного ставлення їх до фізичної культури залежить від соціально-педагогічних умов позааудиторної діяльності з фізичного виховання.

Для нашого дослідження методологічно важливою є думка М. Й. Боришевського щодо змісту духовних цінностей. Учений відносить до складу духовних цінностей моральні, громадянські, світоглядні, екологічні, естетичні, інтелектуальні і валеологічні цінності: З його точки зору, валеологічні цінності виявляються у серйозному, відповідальному ставленні особистості до свого фізичного і психічного здоров'я. Людина – найвище творіння природи і суспільства, її фізичні і психічні можливості майже безмежні. Однак, сповна реалізувати ці можливості під силу лише тим, хто привчає себе до здорового способу життя, хто надає належного значення фізичній культурі і спорту, хто, зрештою, усвідомлює, що турбота про здоров'я це не тільки його особиста справа, а й вияв відповідальності перед суспільством, державою.

Автор вважає, що валеологічні цінності мають тісний зв'язок з усіма іншими духовними цінностями. Як він стверджує, неважко переконатися в тому, що дуже часто високою валеологічною культурою відзначаються люди, в котрих чітко визначені життєві плани, реалізація яких вимагає значного фізичного і психічного напруження, волі, наполегливого долання у собі певних вад, постійного фізичного і духовного самовдосконалення. Аксиологічна вагомість охарактеризованих груп цінностей зростає в міру посилення їх взаємозв'язку в єдиній системі духовності, яка й визначає сутність особистості взагалі та її громадянську сутність зокрема [1, 25].

Отже, звернення до проблеми формування вмінь самовдосконалення студентів в позааудиторній діяльності з фізичного виховання на основі ціннісного ставлення їх до фізичної культури не є частковим аспектом організації навчального процесу в університеті. Це важливий напрям виховної роботи щодо оптимізації структури вдосконалення студентів з фізичної культури як результату фізичного виховання майбутніх фахівців на основі ціннісних орієнтацій.

Ціннісно-мотиваційну сферу студентів розкривають О. О. Реан, Т. В. Андрєєва, Н. М. Карєєва, М. Л. Москвічова [5].

Дослідники проблем фізичного виховання відмічають, що сьогодні в теорії і практиці фізичного виховання має прояв ряд суперечностей: між соціальним замовленням на формування та розвиток фізичної культури громадян України і недосконалістю теоретико-методичної бази її забезпечення; між потребою у підвищенні ефективності функціонування системи фізичного виховання в Україні і недосконалістю її окремих елементів [6]. На наш погляд, цей перелік можна продовжити. Серед суперечностей сьогодення можна назвати також: зростання необхідності в оздоровчих заходах у зв'язку зі станом гіподинамії багатьох верств населення і водночас зниження можливостей щодо їх проведення внаслідок економічних негараздів та зниження реальної мотивації занять фізичною культурою; згортання національних програм підтримки масового спорту та фізичної культури і згасання інтересу у населення не лише до спортивних заходів, а й взагалі до активного відпочинку; поширення серед молоді малорухомих видів занять (комп'ютер, телебачення), що збігається зі змінами в режимах харчування і девальвацією ідеалів фізичної активності, духовного наповнення.

Як підкреслює Б. М. Шиян, «існує значний розрив між теорією фізичного виховання і методикою, дослідження якої обмежується переважно вивченням впливу занять фізичними вправами на біологічні функції організму, а проблемам створення дидактичних основ фізичного виховання і спорту приділяється значно менше уваги.» [7, с. 16].

Ми поділяємо думку Б. М. Шияна, котрий вважає, що вихід із сучасної кризи фізичної культури повинен ґрунтуватись на наукових концептуальних положеннях, які є основою процесу створення національної системи фізичного виховання. Її основними є зазначені нижче положення. Фізична культура, що є певною цінністю для кожного конкретного студента і забезпечує його соціалізацію на основі оволодіння специфічним змістом фізичної освіти як частини загальної культури нації, в якій моделюються і віддзеркалюються людські взаємини, є засобом формування особистості, її свідомості і культури, розвитку психічних процесів, які керують емоційною та руховою сферами людини і вдосконалюють їх.

Національна система фізичного виховання базується на перевіреному історичному досвіді

спортивно-масової і фізкультурно-оздоровчої, інноваційної діяльності, спрямованої на розвиток фізичних можливостей особистості, які реалізуються на всіх етапах довічної фізкультурної освіти людини. Використання у процесі фізичного виховання специфічних засобів, методів і форм створює сприятливі умови для інтелектуального, морального, естетичного та інших напрямів самовдосконалення особистості, формуванню вмінь «цілеспрямовано використовувати цю діяльність для власного духовного та фізичного вдосконалення, зміцнення та збереження здоров'я, задоволення потреб у підготовці до активної творчої життєдіяльності» [7, с. 16-18].

Вирішення складних завдань формування вмінь самовдосконалення студентів технічного університету в позааудиторній діяльності з фізичного виховання не може бути вирішено лише за рахунок (навіть найвищого) професіоналізму викладача, який є фактично носієм цінностей фізичної культури, сприяє формуванню у студентів ціннісного ставлення до фізичної культури, спонукає та організує їх фізичну активність, особливо у позакласній роботі (спортивні змагання, відвідування спортивних секцій, туристичні походи, спортивні ігри у вільний час).

Особливу проблему складає формування механізмів, що забезпечують пролонговану активність студентів у фізичному вихованні, самовихованні, самовдосконаленні. Серед таких механізмів основне місце займає формування ціннісного ставлення студентів до фізичної культури як важливої складової загальної культури особистості, засобу особистісного розвитку, і, виходячи з цього, підвищення позитивного ставлення до відповідного навчального предмету, його впливу на процеси особистісного розвитку і професійного становлення, оскільки «не можна змусити людину берегти та зміцнювати своє здоров'я – потрібно створити умови, щоб вона сама захотіла про них дбати» [3, с. 198].

Найважливішими складовими формування і розвитку фізичної культури у персоніфікованій формі стають світогляд, система цінностей, потребно-мотиваційна сфера особистості, широта, глибина знань, здатність реалізовувати у професійній і особистій діяльності цінності фізичної культури. В основі різноманітних видів активності лежить діяльність, пов'язана з удосконаленням рухової функції, розвитком здатності керувати довільними рухами, продуктивно використовувати свій фізичний потенціал.

Тому фізична культура виступає школою виховання активності, яка має прояв в інших видах діяльності – пізнавальної, професійної та

іншої – перш за все як сфера рухової активності людини [4]. Ми вважаємо, що виховні можливості фізичної культури є значно більшими, ніж суто рухова активність.

Згідно з базовою навчальною програмою для вищих закладів освіти України III і IV рівнів акредитації «Фізичне виховання» метою даної дисципліни у вищому закладі освіти є послідовне формування фізичної культури особистості фахівця певного рівня освіти.

Тому сьогодні актуальним завданням викладачів предмету «Фізичне виховання» у вищих навчальних закладах є формування вмінь самовдосконалення студентів в позааудиторній діяльності з фізичного виховання, ціннісного ставлення їх до фізичної культури і спорту, що охоплює весь спектр потенційних можливостей цих видів діяльності.

Це вимагає врахування у навчальному процесі таких напрямів впливу відповідного предмету на людину: особистісного (формування адекватної самооцінки, позитивної Я-концепції, розвиток гуманістичної спрямованості студента), професійного (оволодіння елементами професійної техніки), профілактичного (оволодіння прийомами і засобами попередження професійних захворювань), активізуючого (підвищення тону організму, працездатності), релаксуючого (засвоєння прийомів релаксації, подолання м'язових бар'єрів), соціального (засвоєння навичок міжособистісної взаємодії, вмінь роботи в командах), тощо. А для цього треба, по-перше, мати уявлення про ті чинники, які на сьогодні визначають ставлення студентів до навчального предмету «Фізичне виховання», по-друге, орієнтуватись у системі тих детермінант, що обумовлюють ставлення студентів до фізичної культури і спорту в їх особистісному, соціальному і професійному ракурсі, по-третє, визначити відповідний зміст і методичні прийоми, що сприяють формуванню вмінь самовдосконалення студентів в позааудиторній діяльності з фізичного виховання.

Висновки:

1. Один з представлених у змісті вищої освіти й у структурі професійної підготовки навчальних предметів – «Фізичне виховання» на сьогодні не використовує повністю закладених в нього потенційних можливостей щодо особистісного і професійного розвитку майбутніх фахівців. Незважаючи на декларування відповідних позицій у базо-

вих освітніх документах, реальна ефективність фізичної підготовки залишається, за думкою багатьох дослідників, явно недостатньою.

2. Важливим шляхом підвищення результативності означеного процесу є формування у студентів технічного університету вмінь самовдосконалення в позааудиторній діяльності з фізичного виховання, формування їх ціннісного ставлення до фізичної культури і спорту в їх особистісному, соціальному і професійному ракурсах. А це може бути можливим лише за умов врахування в навчально-виховному процесі відповідного методичного забезпечення основних напрямів впливу цього предмету на майбутнього фахівця: особистісного, професійного, профілактичного, активізуючого, релаксуючого, соціального тощо.
3. Потенціал основних освітніх парадигм (академічної, технологічної, особистісної і рефлексивної) дозволяє вирішити питання формування вмінь самовдосконалення студентів технічного університету в позааудиторній діяльності з фізичного виховання за умов коректного об'єднання їх позитивних надбань з врахуванням реальних можливостей навчально-виховного процесу та окремих осіб (викладачів і студентів).

Література:

1. Боришевський М. Й. Духовні цінності як детермінанта громадянського виховання особистості / М. Й. Боришевський // Цінності освіти і виховання / за ред. О.В.Сухомлинської.- К., 1997.- С. 21-25.
2. Круковский Г. И. Профессионально-прикладная физическая подготовка будущих специалистов / Г. И. Круковский // Управление качеством профессиональной освіти. – Донецьк: ТОВ «Лебідь», 2001.- С. 191-194.
3. Плющ О.М. Трансформація мотиваційної сфери кваліфікованих спортсменів у період професійного становлення: автореф. дис. ...канд. психол. наук.- 19.00.01 / Ін-т психології ім. Г. С. Костюка АПН України / О.М. Плющ. – К., 1999. – 20 с.
4. Раевський Р. Т. Концепція національної системи фізичного виховання дітей, учнівської і студентської молоді України / Р. Т. Раевський, В. Г. Ареф'єв, М. Д. Зубалій [та ін.] // Початкова школа. – 1994. – № 8. – С. 50-54.
5. Реан А. А. О ценностно-мотивационной сфере студентов университетов / А. А. Реан, Т. В. Андреева, Н. Н. Кареева [та ін.] // Аняевские чтения: тез. науч.-практ. конф. – СПб, 1999. – С. 72-76.
6. Шевченко Ф. А. Основы физического воспитания : учеб. пособ. / Ф. А. Шевченко, Ю. Перевощиков. – К. : Вища школа, 1984. – 184 с.
7. Шиян Б. М. Теоретико-методичні основи підготовки вчителів фізичного виховання в педагогічних навчальних закладах : автореф. дис. ...докт. пед. наук : 13.00.04 / Ін-т педагогіки і психології профосвіти / Б. М. Шиян.- К., 1997.-50 с.

НИКОЛАЕВ К. Г.

ФОРМИРОВАНИЕ ПОТРЕБНОСТИ В ФИЗИЧЕСКОМ САМОСОВЕРШЕНСТВОВАНИИ СТУДЕНТОВ ВУЗОВ

В статье освещается именно как должен влиять преподаватель течение учебно-воспитательного процесса в вузе на формирование устойчивой потребности студентов в физическом самосовершенствовании. И как следствие необходимость осознания студентами необходимости систематических занятий физкультурой и спортом в внеаудиторное время.

Ключевые слова: здоровье, осознание, самосовершенствование, физическая культура, методика, самоконтроль, мотивация, внеаудиторное время, духовность, личность.

NIKOLAEV K.G.

FORMATION OF THE NEED FOR PHYSICAL SELF-DEVELOPMENT OF UNIVERSITY STUDENTS

The article reveals just how should affect teacher within the educational process in high school to form a stable physical needs of students in learning. As a result the need for understanding students need systematic physical culture and sports extracurricular time.

Keywords: health, awareness, self-improvement, physical culture, technique, self-control, motivation, extracurricular time, spirituality, personality.

УДК 378.147:009

ЧИЖИКОВА О. В.

м. Кривий Ріг, Україна

РОЛЬОВА ГРА ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ТВОРЧОГО МИСЛЕННЯ СТУДЕНТІВ – ПРАВОЗНАВЦІВ МЕТОДАМИ ПРОБЛЕМНОГО НАВЧАННЯ

У статті розкривається сутність рольової гри як ефективного засобу розвитку творчих здібностей студентів в процесі іншомовної підготовки майбутнього правознавця.

Ключові слова: творчі здібності, проблемне навчання, рольова гра, іноземна мова, майбутній правознавець.

Постановка проблеми. Сьогодні існує об'єктивна необхідність переосмислення уявлень і пріоритетних задач навчання. Потреба у спеціалістах, що володіють широким загальним знанням, умінням і навичкам, зумовлена прискоренням темпу економічного розвитку, сучасними вимогами суспільства до професіонала діяти в умовах, що швидко змінюються. В результаті такого запиту перед системою вищої освіти, зокрема ВНЗ 3–4 рівня акредитації, постають нові задачі. Підготовка фахівців нової формації потребує й новітніх підходів і методів навчання. Про це свідчать й численні наукові публікації. Багато досліджень в області педагогіки, методики та психології присвячені сьогодні пошуку оптимальних форм і методів навчання, зокрема іноземними мовами, що сприяють розвитку творчій особистості майбутнього фахівця. Процес оволодіння іноземною мовою має відбуватись з урахуванням вимог до сучасної освіти, враховувати індивідуально – психологічні особливості студентів, сприяти розвитку творчих здібностей і креативного потенціалу. Вирішення цих питань потребує від викладача доцільного вибору оптимальних методів, які відповідають цілям навчання,

віковим особливостям, індивідуальному розвитку, рівню знань та потребам студентів.

Аналіз останніх досліджень. Багато дослідників (Т.І.Бородіна, А.І. Кузьмінський, З.Н.Кураєнд, Г.І. Ромашкіна, Г.Н.Салтовська, В.В. Ягупов та інші) дійшли висновку, що серед усього розмаїття методів навчання у вищій школі одним з найбільш оптимальних і дієвих для стимулювання творчої активності та розвитку творчих вмінь студентів при вивченні іноземних мов є методи проблемно – розвиваючого навчання, серед яких одним із найбільш ефективних є рольова гра.

Мета даної статті полягає у теоретичному обґрунтуванні сутності рольової гри як ефективного засобу розвитку творчих здібностей майбутніх правознавців у процесі іншомовної освіти.

Виклад основного матеріалу. Методи проблемного навчання сприяють активізації пізнавальної діяльності студентів, розвивають творчий потенціал, ініціативність і впевненість у власних силах, долають острах надати неправильну відповідь, спонукають до активних пошуків у процесі навчальної діяльності. В науково –